

Република Србија
Врховни касациони суд
Прев 260/2015
10.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Гордане Ајншпилер Поповић, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца К. д.о.о. из Н.Б., кога заступа пуномоћник М.В., адвокат из Б., против туженог Н.а.а.г. д.о.о. из Н.Б., кога заступа пуномоћник И.О., адвокат из Б., ради стицања без основа, вредност предмета спора 2.418.505,19 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 10209/13 од 20.05.2015.године, у седници већа одржаној дана 10.03.2016.године, донео је

РЕШЕЊЕ

I НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 10209/13 од 20.05.2015.године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 10209/13 од 20.05.2015.године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П бр. 3525/2013 од 17.10.2013.године, у ставу првом изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 2.418.405,19 динара са законском затезном каматом од 15.06.2011.године па до исплате, а ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 244.570,00 динара.

Привредни апелациони суд је пресудом Пж бр.10209/13 од 20.05.2012.године преиначио првостепену пресуду тако што је одбио тужбени захтев за обавезивање туженог да тужиоцу исплати износ од 2.418.505,19 динара са законском затезном каматом од 15.06.2011.године па до исплате и обавезао тужиоца да туженом исплати износ од 165.785,00 динара на име трошкова парничног поступка. Одбио је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужилац је преко пуномоћника из реда адвоката изјавио посебну ревизију засновану на одредби члана 404. ЗПП, а због погрешне примене материјалног права, указујући да је по оцени ревидента првостепена пресуда правилна и на закону заснована.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), која се у конкретном случају примењује прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ове ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући у смислу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о посебној ревизији, јер у конкретном случају није потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе, јер различито одлучивање првостепеног и другостепеног суда не представља неједнаку судску праксу која се може уједначавати применом одредаба о посебној ревизији.

На основу изложеног Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је оценио дозвољеност ревизије тужиоца применом одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и применом члана 487. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП и одлучио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужбом од 09.05.2013.године, тужилац је тражио исплату износа од 2.418.505,19 динара, који износ на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 21.836,61 евра по средњем курсу НБС од 110,7546 динара за 1 евро, који износ представља вредност предмета спора. Како је побијана другостепена пресуда донета 20.05.2015.године, то су за дозвољеност ревизије релевантне одредбе Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14).

Одредбом члана 487. став 1. ЗПП, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што предметни спор чини спором мале вредности.

По одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности, ревизија није дозвољена. Стога без обзира што одредба члана 403. став 2. тачка 2. релевантног ЗПП прописује да је ревизија увек дозвољена, ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака у конкретном случају ревизија тужиоца није дозвољена јер је изјављена против другостепене пресуде донете у спору мале вредности, када се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП не примењује.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одбацио ревизију тужиоца као неодзвољену и одлучио као у ставу другом изреке ревизијског решења.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.**